

Præjudicielle spørgsmål

- Skal spindlere med de konkrete karakteristika anses som en del af børnesikkerhedsgitteret?
- Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende, således at spindlerne skal anses som en del af børnesikkerhedsgitteret, skal spindlerne da henføres til KN position 9403 90 10 eller KN position 7326 og 4421?
- Hvis det første spørgsmål besvares benægtende, således at spindlerne ikke skal anses som en del af børnesikkerhedsgitteret, skal spindlerne da henføres til KN position 7318 15 90 eller KN position 7318 19 00?

Hvis spindlere med de konkrete karakteristika skal henføres til KN position 7318 15 90, anmodes EU-Domstolen om at besvare følgende præjudicielle spørgsmål:

- Er forordning 91/2009 af 26. januar 2009⁽¹⁾, hvorved der indføres endelig antidumpingtold på importen af visse skruer fra Kina, ugyldig som følge af, at Kommissionen og Rådet — ifølge WTO's Appellate Body — baserede sig på en proces, der knyttede definitionen af EU erhvervsgrænsen til EU producenternes villighed til at indgå i stikprøve og til at blive kontrolleret, resulterende i en selv-selekteringsproces i industrien, som indebar en materiel risiko for forvrængning af undersøgelsen og resultatet.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 91/2009 af 26. januar 2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2009 L 29, s. 1)

Sag anlagt den 23. oktober 2017 — Den Italienske Republik mod Rådet for Den Europæiske Union**(Sag C-611/17)**

(2017/C 424/38)

*Processprog: italiensk***Parter**

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, og avvocato dello Stato P. Gentili)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets forordning (EU) 2017/1398 af 25. juli 2017 om ændring af forordning (EU) 2017/127 for så vidt angår visse fiskerimuligheder, offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende den 29. juli 2017, L 199, annulleres, og herunder særligt forordningens artikel 1, nr. 2, for så vidt den ændrer bilag I D til forordning (EU) 2017/127, hele punkt 3 i bilaget til den anfægtede forordning (som indeholder ændringen til bilag I D til forordning (EU) 2017/127) og hele betragtning 9, 10, 11 og 12.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Første anbringende. Tilsidesættelse af artikel 1 i afgørelse 86/238/EØF om Unionens tiltrædelse af den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet.

Der var ikke nogen forpligtelse til at gennemføre ICCAT's afgørelse på fiskekvoter for sværdfisk.

Andet anbringende. Manglende begrundelse (artikel 296, stk. 2, TEUF).

Denne afgørelse er under alle omstændigheder ikke begrundet.

Tredje anbringende. Tilsidesættelse af artikel 17 TEU og artikel 16 i forordning 1380/2013.

Afgørelsen er i strid med princippet om relativ stabilitet og Unionens interesse.

Fjerde anbringende. Tilsidesættelse af princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft, retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

Afgørelsen kunne under alle omstændigheder ikke finde anvendelse i den igangværende fangstsæson.

Femte anbringende. Manglende begrundelse (tilsidesættelse af artikel 296, stk. 2, TEUF).

Afgørelsen er behæftet med en manglende begrundelse for så vidt den anvendte den fireårige periode fra 2012 til 2015 som referenceperiode for fordeling af TAC kvoter mellem medlemsstaterne.

Sjette anbringende. Tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet (artikel 5 TEU) og fejlagtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder.

Udelukkelsen af årene 2010 og 2011 i referenceperioden er for vidtgående og fejlagtig i forhold til formålet med alene at lade regelmæssig fangst indgå i fangstoplysningerne.

Syvende anbringende. Tilsidesættelse af artikel 258 TEUF og 260 TEUF. Manglende kompetence.

Det tilkom ikke Rådet at sanktionere Italien for anvendelse af drivgarn.

Ottende anbringende. Tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik (artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder) og artikel 16 i forordning nr. 1380/2013.

Vedtagelse af referenceperioden 2012-2015 straffede Italien ved nedsættelse af fiskerikapaciteten i strid med princippet om relativ stabilitet uden en tilstrækkelig undersøgelse.

Niende anbringende. Tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling (artikel 18 TEU).

Nedsættelsen er udtryk for uberettiget forskelsbehandling af de italienske fiskere.

Tiende anbringende. Tilsidesættelse af princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft, retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

Under alle omstændigheder kunne nedsættelsen ikke finde anvendelse i den igangværende fangstsæson.
